

Swing, humor, nostalgie en aanstekelijke gekte

Klassieke Zaken, december 2010
door Dimitri van der Werf

Een smiley in een chatprogramma. Het Roemeense woord voor bosbessen. Een Chinees verkeersbord in LA. De Nederlandse componist Marijn Simons staat open voor inspiratie uit onverwachte hoeken. Het spoort hem aan tot composities waar de verbeeldingskracht van afspat, zo blijkt uit deze geweldige cd. Hij heeft zijn eigen Simons Ensemble in het leven geroepen, dat onder zijn leiding deze stukken bewonderenswaardig perfect, met swing, humor, nostalgie en waar het moet aanstekelijke gekte uitvoert. Voor wie nooit van Marijn Simons heeft gehoord: hij viel op als vioolspelend en componerend wonderkind en wist zijn werk als tiener al te slijten bij grote orkesten als het Rotterdams Philharmonisch en het Los Angeles Philharmonic. Hij is nu 28 en wonderkind af. Hij dirigeert (onlangs nog *Madama Butterfly* van Puccini), componeert, speelt viool (als concertmeester in het Orkest van Aken) en heeft nu dus zijn eigen ensemble. Midden in de muziekpraktijk staan, zoals een eeuw geleden de meeste componisten deden, blijkt nog altijd te werken. Dit is muziek waar kleur, plezier en bezieling uit spreekt. Van harte aanbevolen.

Hedonistische tonen

Het Parool, 5 januari 2011
door Erik Voermans

Ze verschillen acht jaar in leeftijd, ze hebben een totaal van elkaar gescheiden carrière die zelfs geografisch nauwelijks raakvlakken heeft, maar toch is er verwantschap. En niet alleen omdat ze beiden ooit compositieles kregen van Daan Manneke.

Giel Vleggaar, geboren in 1974 in Amsterdam, en Marijn Simons, geboren in 1982 in Geleen: laten we ze representanten van een nieuwe generatie componisten noemen, die voorgoed een streep heeft gezet onder de erfenis van Kees van Baaren en zijn ooit invloedrijke en veelbesproken leerlingen. Daarbij denken we vooral aan Jan van Vlijmen en Peter Schat, wier muziek nog geen tien jaar na hun dood al volkomen lijkt te zijn vergeten.

Hoe kortstondig is de roem, ook bij hen die meenden voor de eeuwigheid te schrijven.

De enige leerling van Van Baaren die aan de vergetelheid is ontsnapt, lijkt Louis Andriessen te zijn, die nu toch echt in de bovenste echelon van de grote modernen is aangeland. Maar hij leeft nog. En dat maakt een verschil van dag en nacht. Zie Stockhausen, Kagel, Nono en straks ongetwijfeld ook Boulez. De marginalisering van de modernisten is nagenoeg compleet. Treurig, maar het is niet anders.

Vleggaar en Simons zijn nadrukkelijk geen modernisten. Zij behoren tot een generatie die geen enkele moeite heeft met toegankelijkheid, met tonaliteit (die twee hangen sterk samen), en die geen enkele muzikideologische pretenties heeft. Of het moest hedonisme zijn. Ze willen gewoon leuke, aangename muziek schrijven, die iets bij het publiek teweeg brengt, en daartoe zijn alle middelen geoorloofd.

Zo jong als hij is, heeft Marijn Simons van de twee al de grootste staat van

dienst. Zijn oeuvre omvat meer dan dertig stukken, die over de hele wereld worden uitgevoerd. Behalve componist is hij ook violist. Ooit droomde hij stiekem van een carrière als groot solist, maar de componist voert nu de boventoon. Simons is momenteel tweede concertmeester in het symfonieorkest van Aken.

Om zijn muziek meer onder de aandacht te brengen, heeft hij met de hem kenmerkende daadkracht een ensemble opgericht, dat hij zelf dirigeert. Op de cd *Simons conducts Simons* zijn drie stukken van zijn hand te horen, waarvan *The Legend of Kwahkaazuh* en *Five* uit meerdere delen bestaan, uitgevoerd op piano, klarinet, viool, contrabas en vibrafoon.

The Legend of Kwahkaazuh wordt gekenmerkt door een luchtige, lichte toon, jazzy gebaren en een goedgemutstheid die maar weinig componisten beheersen (Guus Janssen, maar verder?). Je zou Simons de Nederlandse Aaron Copland kunnen noemen, hoewel die nooit een stuk als *Five* (zonder tonaal centrum!) zou hebben geschreven.

Simons conducts Simons is een mooie cd van een componist die in Nederland ten onrechte nog steeds niet helemaal serieus wordt genomen. Maar zijn tijd komt nog wel. [...]